

Folketinget, som har ligget for længe med det og ikke har gjort det færdigt saa hurtigt, som den højtærede Finansminister havde ventet, skal jeg ikke komme ind paa. At imidlertid den højtærede Finansminister kan have noget imod efter det Grundlag, der foreligger, at forrykke Fristen til den 15. Oktober, kan jeg ikke forstaa. Lovforslaget blev forelagt den 3. September, og mindst 5 til 8 Dage maa dog den højtærede Finansminister have ventet vilde gaa med til Sagens Behandling i de to Ting, selv om den skete saa hurtigt som muligt. Naar man gaar ud fra det og nu lægger 15 Dage til, faar man akkurat den samme Frist, som den højtærede Finansminister havde beregnet, da han fremsatte Lovforslaget. Jeg vil meget henstille til den højtærede Finansminister, at han modtager et Ændringsforslag, der forandrer den 1. November til den 15. Oktober. Jeg tror, at det vilde vække almindelig Tilfredshed indenfor Tjenestemændenes Kreds, og jeg tror, det vil afhjælpe megen Nød, som ellers vil fremkomme, netop fordi der paa dette Tidspunkt, som jeg sagde før, foreligger store Udgifter for Tjenestemændene baade til Husleje, Skatter og Indkøb af Brændsel til Vinteren.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan ikke modtage et saadant Ændringsforslag, som det ærede Medlem her antydede. Nu ser det jo ud, som om Partier i det høje Landsting vil stille Ændringsforslag til Folketingets Affattelse. Jeg kan da ikke vide, hvornaar den Behandling ender. Det er muligt, at Ændringsforslagene vil give Anledning dels til Forhandlinger med Finansministeren og dels til, at Finansministeren maa forhandle med Kolleger, thi jeg er f. Eks. ikke i Stand til, naar der kommer meget udviklede Forslag frem om Forhold, der ligger under Undervisningsministeriet, Kirkeministeriet eller for den Sags Skyld ogsaa under Ministeriet for offentlige Arbejder, da at tage Stilling til det, inden jeg har forhandlet med mine Kolleger. Dette kan tage Tid, og dette synes mig nu at pege hen paa, at man ikke faar dette Forslag, som da skal tilbage til Folketinget, som derefter skal tage Stilling til Ændringerne, behandlet til Ende før i Slutningen af denne Maaned. Saa er det for Administrationen for ubekvemt for ikke at sige umuligt at faa alt ordnet, som ordnes skal, til 15. Oktober, medens det ligger naturligt for Administrationen, som skal udfærdige Løn-

ningsordre og Lønningskvitteringer til Tusinder og atter Tusinder, at træffe disse Foranstaltninger sammen med, hvad der sker til 1. November.

Vejstrup: Jeg kan ikke, saaledes som det ærede Medlem (Maegaard), der talte for Venstre, rette nogen særlig Tak til den højtærede Minister for det imødekommende Svar, han gav paa *min* Henvendelse. Den højtærede Minister mente, at Forholdet var det, at de unge Mennesker, jeg omtalte, ikke havde fast Ansættelse. Det forekommer mig ikke, at den højtærede Minister har Ret i den Betragtning. Forholdet er det, at de er bundne til denne Institution i 3 Aar, og de faar Løn derude fra, de staar altsaa faktisk i Lønforhold overfor Hospitalet. Men dette Forhold er af den Beskaffenhed, at de faar 20 Kr. maanedlig, saa at de i Virkeligheden i dette Øjeblik ikke kan eksistere eller rettere, de faar Føden, men de kan ikke holde Klæderne paa Kroppen. Det forekommer mig da, at naar man i dette Øjeblik giver Lønningsforhøjelser til de højest lønnede Tjenestemænd lige op til dem, der har 10 000 Kr. og derover, saa har man ogsaa en vis Forpligtelse til at imødekomme disse unge Mennesker ude paa Rigshospitalet. Jeg henstiller derfor endnu en Gang til den højtærede Minister, om han ikke kan gaa ind paa at imødekomme disse Mennesker, idet der jo ikke kan være Tvivl om, at de virkelig trænger til Dyrtidstillæg.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem har Uret, naar han bruger det Udtryk, at disse unge Mennesker er bundne til Hospitalet i 3 Aar. Nej, bundne er de ikke. Deres Elevtid er 3 Aar, men har de Lyst til at gaa efter 1 Aars eller 2 Aars Forløb, saa kan de naturligvis gaa. Det er ikke saaledes, at de i og for sig har nogen juridisk Forpligtelse eller er bundne til at være paa Hospitalet i 3 Aar. De er ikke fast ansatte paa Hospitalet, og jeg tror ikke, man kan eller skal anføre dette, at der er Tjenestemænd med 8—10—12 000 Kr.s Lønning, som faar Dyrtidstillæg ved dette Forslag, overfor det, at der er nogle, som er daarligt stillede, og som ikke kan faa det. Den Betragtning, forekommer det mig, vilde føre saa vidt, at man overhovedet ud fra den vilde kunne sige som saa: Lad os da ikke lovgive for dem, der